

Subiectul romanului Padurea spanzuratilor de Liviu Rebreanu si tehnicile de creatie

Subiectul ar putea fi configurat in cateva linii. Apostol Bologa, locotenent roman in armata austro-ungara in timpul primului razboi mondial, face parte din curtea martiala care-l condamna la moarte prin spanzurare pe ofiterul ceh Svoboda pentru ca incercase sa dezerteze la rusi.

Caracterizat ca un om al datoriei, care se implica pana si in "bunul mers" al executiei, Bologa este prezentat retrospectiv, luminandu-i-se astfel resorturile sufletesti care au condus, in final, la propria-i moarte.

Fiu al unui avocat roman, luptator pentru cauza nationala, din orasul transilvanean Parva, Apostol Bologa este educat de un tata sobru si o mama Religioasa, aceasta din urma avand o influenta considerabila: copilul isi gaseste un suport sufletesc in credinta in Dumnezeu. Cand - liceean fiind - isi pierde tatal, credinta i se prabuseste "ca o cladire veche cu temelii ca radacinile stejarului". Mai tarziu, ca student la filosofie, isi cauta un reazem in ideea datoriei.

Cand izbucneste razboiul, se inroleaza ca voluntar pentru a-i face pe plac logodnicei sale Marta; lupta pe diferite fronturi, dar atunci cand este mutat pe frontul romanesc, intreaga fiinta i se revolta, constiinta apartenentei etnice i se trezeste si hotararea de a dezerta este pusa in aplicare. Prins de o patrula, este judecat si executat.

Pe un plan mai profund, drama lui Bologa este o parabola despre eroare, pedeapsa si izbavire, intre cele trei repere existentiale fiind lungul drum al framantarilor: si al suferintelor; Eroarea omului (determinata, de fapt, de marea eroare a destinului istoric) izvoraste din convingerea ca personalitatea umana nu se poate realiza plenar decat in cadrul respectarii datoriei; in aceeasi clipa, incepe insa si pedeapsa care se manifesta sub forma remuscarilor si a nevoii de izbavire, a contradictiei dintre dragostea de viata si moartea vazuta ca mijloc de instaurare a adevarului absolut.

Prin moarte, Bologa inceteaza de a mai fi o identitate, el devine Omul care dobandeste Adevarul cu pretul a ceea ce avea mai bun; numele lui il caracterizeaza ca pe o ipostaza a omului religios izbavit prin jertfa, dupa eterna pilda a lui Iisus Hristos.

Prin aceste probleme profund umane, "Padurea spanzuratilor" depaseste granitele nationalului, incadrandu-se in universal.

Printre tehnicile de creatie utilizate de autor, se cuvine sa fie mentionate: retrospectiva, analiza psihologica, monologul interior si introspectia. Acestea contribuie la realizarea imaginii unui erou dilematic, nehotarat si oscilant, condamnat sa traiasca incertitudini chinuitoare.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Daca retrospectiva prezinta viata anterioara a lui Bologa, drept o pregatire pentru intalnirea cu destinul, analiza psihologica urmareste, in mod gradat, trairile sale afective: mai intai, incercarea de a demonstra vinovatia lui Svoboda, nu este decat inceputul mustrarilor de constiinta, apoi gandul dezertarii ivit ca o posibilitate intr-o noapte densa, i se fixeaza in subconstient, pana la implinirea lui; in sfarsit, regasirea credintei ii pricinuieste sentimente care vizeaza sublimul: "Simtea in sufletul sau"pe Dumnezeu, precum sufletul sau se simtea in Dumnezeu".